

Великденскытѣ Яйца.

I.

Чюдо и помѣнь! тука кокошки ёще немало.

Посредѣ высокы планины, въ една малка долина, забиколена отѣ канары и горы, сырмасы въглищари живѣхѣ, преди много стотинны години. Тукѣ - тамѣ изѣ долината бѣхѣ колибитѣ имѣ разсѣены. Сѣка челядѣ имаше по двѣ - три черешены, ябълчены и сливены дървета, по една нивица, посѣена съ жито, ленѣ или конопы, по петѣ - шесть козы и по една крава, туй бѣше то имота имѣ. Ала сгорѣвахѣ сѣки день въглища, та и отѣ тѣхѣ печелехѣ по нещю. Тѣ добры хорица живѣхѣ вѣрно, сговорно и много честиты бѣхѣ. Имането имѣ много малко бѣше наистинна; ала бѣхѣ благодарны на малкото, то стигаше за тѣхнытѣ потрѣбы, и тѣ нетърсехѣ по-вѣче. Прекарвахѣ стѣгнать животѣ, отѣ работа не са напуцахѣ, за туй и здравieto не гы оставеше, болестята бѣгаше отѣ тѣхѣ, и у дървенытѣ и сламенытѣ имѣ колибы намѣрваше са нещю, което неможе са намѣри у златы сараи, имаше у тѣхѣ сто годишны старцы и по-стары ёще.